

عنوان مقاله:

بررسی سنگ نگاری، شیمی کانی و زمین دما فشارسنجی آمفیبولیت های معدن گل گهر سیرجان، استان کرمان

محل انتشار:

مجله بلورشناسی و کانی شناسی ایران، دوره 31، شماره 3 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

لیلی غفوری - *Department of Geology, Shahid Bahonar University of Kerman, Kerman, Iran*

سید حسام الدین معین زاده - *Department of Geology, Shahid Bahonar University of Kerman, Kerman, Iran*

خلاصه مقاله:

معدن سنگ آهن گلگهر، در جنوبغربی شهرستان سیرجان، از دیدگاه ساختاری در پهنه ساختاری سندج-سیرجان قرار دارد و بیشتر آن از سنگهای دگرگونه پالئوزوئیک تشکیل شده است. بالاترین درجه دگرگونی سنگهای منطقه مربوط به رخساره آمفیبولیت است. آمفیبولیت های منطقه آشکارا به دو نوع آمفیبولیت و بیوتیت آمفیبولیت تقسیم می شوند که شامل کانیهای اصلی هورنبلند و پلاژیوکلاز همراه با کانیهای فرعی بیوتیت، اسفن، کوارتز، تورمالین و کانیهای کدر هستند. در بعضی از نمونه ها، بیوتیت نیز به عنوان کانی اصلی یافت شد. کانیهای ثانویه کلریت، اپیدوت، کلسیت، اکسیدهای آهن و سربیسیت به عنوان فازهای برآمده از دگرسانی و همچنین کلریتی و اپیدوتی شدن بیوتیتها و آمفیبولها به عنوان شواهدی از دگرگونی پسروده در حد رخساره اپیدوت آمفیبولیت گسترش یافته اند. بافت آمفیبولیت های منطقه اغلب دانه شکفتی است. براساس داده های شیمی کانی آمفیبول، نمونه های مورد بررسی در دو گروه کلسیمی، با ترکیب مگنزیوهورنبلند و پاراگاسیت و سدیمی-کلسیمی با ترکیب وینچیت قرار می گیرند. باتوجه به نتایج دما-فشار سنجی، آمفیبولها در شرایط گریزندگی اکسیژن بالا و در دمای ۶۰۰ تا ۷۵۰ درجه سانتیگراد و فشار تقریبی ۳ تا ۷ کیلو بار تشکیل شده اند.

کلمات کلیدی:

Sirjan, Gol-e-Gohar, amphibolite, mineral chemistry, geothermobarometry
سندج-سیرجان؛ گل گهر؛ آمفیبولیت؛ شیمی کانی؛ دما-فشار سنجی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1821978>

